

Understøttelser fra den tidligere arbejdsgiver eller fra hjælpe- og understøttelsesfonde m.v., hvortil den tidligere arbejdsgiver har ydet bidrag, er ligeledes medtaget uændret som § 2, stk. 3, nr. 3.

Ydelser, som den skattepligtige modtager som følge af, at ægtefællen har været ansat i en virksomhed, er medtaget som § 2, stk. 3, nr. 4. Den foreslåede affattelse indebærer ikke realitetsændringer i forhold til den gældende bestemmelse i lovens § 2, stk. 5.

De gældende betingelser for beregningen af nedslag for pensionsudbetalinger m.v. er samlet i bestemmelsens stk. 4. Som nævnt i de almindelige bemærkninger er der i bestemmelsen ikke medtaget betingelsen om, at ydelserne i det enkelte indkomstår ikke må overstige, hvad den skattepligtige i alt har modtaget af tilsvarende årlige ydelser i noget forudgående indkomstår inden for de sidste fem år.

Til § 3

De gældende regler om beregning af nedslaget er beholdt i forslaget § 3, for så vidt angår ugifte og ægtefæller, der ikke er samlevende ved indkomstårets udløb. Det maksimale nedslag er forhøjet fra 3.500 kr. til 3.600 kr., og aftrappingsgrænsen er for indkomståret 1987 fastsat til 66.600 kr.

Til §§ 4-7

Beregning af nedslag for ægtefæller, der er samlevende ved indkomstårets udløb, er alene ændret i forhold til gældende regler for så vidt angår beregningen af nedslag på grundlag af renteindtægterne. Som konsekvens af disse ændrede regler er også reglerne om aftrapping af nedslaget blevet ændret, jfr. § 4, stk. 2.

Er begge ægtefæller berettiget til nedslag, fordeles deres samlede positive nettorenteindtægt opgjort efter § 2, stk. 2, mellem ægtefællerne på en sådan måde, at deres nedslagsbeløb bliver så store som muligt. Derfor skal der først henføres nettorenteindtægt til den ægtefælle, der har den mindste skattepligtige indkomst før renter. Det henførte beløb skal fastsættes på en sådan måde, at denne ægtefælle sikres det størst mulige nedslag. Derfor skal det afpasses således, at det sammen med den

skattepligtiges eventuelle pensionsudbetalinger m.v. så vidt muligt bringer det beløb, hvoraf der skal beregnes 30 pct.'s nedslag, op på 12.000 kr. Dog må det ikke fastsættes så højt, at det bringer den regulerede skattepligtige indkomst op over aftrappingsgrænsen, der i 1987 som nævnt foreslås fastsat til 66.600 kr. Eventuelt yderligere nettorenteindtægt henføres til den ægtefælle, der har den højeste skattepligtige indkomst før renter. Det henførte beløb må dog under ingen omstændigheder bringe denne ægtefælles regulerede skattepligtige indkomst op over aftrappingsgrænsen på 66.600 kr. Resterer der herefter nettorenteindtægt, henføres den til ægtefællen med den laveste skattepligtige indkomst før renter, forudsat at dennes regulerede skattepligtige indkomst ikke allerede er nået op til aftrappingsgrænsen på de 66.600 kr. Og det henførte beløb må under ingen omstændigheder bringe denne ægtefælles regulerede skattepligtige indkomst op over denne beløbsgrænse. Eventuel yderligere nettorenteindtægt henføres til den ægtefælle, der har det laveste nedslagsberettigede beløb efter den foretagne fordeling af nettorenteindtægten i henhold til § 5, stk. 2-4, med tillæg af løbende pensionsudbetalinger m.v. efter § 2, stk. 3 og 4.

De 30 pct.'s nedslag beregnes af den skattepligtiges henførte nettorenteindtægt med tillæg af eventuelle pensionsudbetalinger m.v.

Er ægtefællernes skattepligtige indkomster før renter lige store, betragtes den ældste ægtefælles skattepligtige indkomst før renter som den laveste.

Overstiger begge ægtefællers skattepligtige indkomst før renter 66.600 kr., vil der ikke ske nogen fordeling af ægtefællernes nettorenteindtægt efter stk. 2-4 i § 5. Det følger da af § 5, stk. 5, at nettorenteindtægten skal henføres til den ægtefælle, der har den laveste nedslagsberettigede indtægt i form af løbende pensionsudbetalinger m.v. opgjort efter § 2, stk. 3 og 4.

Den foreslåede beregningsmetode kan belyses ved følgende eksempel. Begge ægtefæller er over 67 år, og de har ingen pensionsudbetalinger m.v., der giver ret til nedslag. Den ene ægtefælle (Æ 1) har en skattepligtig indkomst på 90.000 kr. og en nettorenteindtægt på 40.000 kr., den anden ægtefælle (Æ 2) har en skattepligtig indkomst på 45.000 kr. og renteindtægter på 5.000 kr. men ingen renteudgifter. I 1987 beregnes der nedslag efter lovforslaget som vist nedenfor.